Sygn. akt I CSK 480/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z wniosku W. K.
przy uczestnictwie M. O. i Skarbu Państwa - Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 marca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika M. O.
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 20 grudnia 2012 r., sygn. akt I Ca […],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) każdy uczestnik ponosi koszty postępowania kasacyjnego związane ze swoim udziałem w sprawie.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398^4 § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398^4 § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uczestnik M. O. we wniesionej skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 20 grudnia 2012 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398^9 § 1 pkt 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że skarga uczestnika jest oczywiście uzasadniona. Zarzuty podniesione w skardze kasacyjnej są oparte przede wszystkim na polemice skarżącego z ustaleniami faktów i oceną dowodów dokonaną przez Sąd II instancji. Zgodnie z art. 398^3 § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być tego rodzaju zarzuty. W tej sytuacji brak podstaw do uznania, że zaskarżone postanowienie w sposób oczywisty narusza prawo. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398^{13} § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398^9 § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. art. 520 § 1 k.p.c. oraz art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398^{21} k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

[aw]
jw